

Zarzuty i główne argumenty:

Odwołanie jest skierowane przeciwko postanowieniu Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 maja 2004 r w sprawie T-358/02 (DPAG i inni./ Komisji). W tym postanowieniu Sąd Pierwszej Instancji oddalił skargę wniesioną 3 grudnia 2002 r. przez Deutsche Post AG i DHL Express (Italy) S. r. l. jako niedopuszczalną. Zdaniem Sądu, skarżące nie spełniły przesłanek legitymacji procesowej. Tymczasem skarżące podnoszą w odwołaniu, że decyzja Komisji dotyczy ich jak najbardziej bezpośrednio i indywidualnie i że w związku z tym posiadają one legitymację procesową dla wniesienia skargi w znaczeniu art. 230 ust. 4 WE. Ponieważ skarżące mają poza tym wymagany interes prawny (interes w uzyskaniu ochrony prawnej), należy ich zdaniem stwierdzić nieważność wyżej wskazanego postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 maja 2004 r., jak również dopuszczalność skargi wniesionej dnia 3 grudnia 2002 r. przez Deutsche Post AG i DHL Express (Italy).

(¹) Dz.U. C 228 z dnia 11 września 2004 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), wydanego dnia 24 sierpnia 2004 r., w sprawie The Queen na wniosek South Western Fish Producers' Organisation Ltd i in. przeciwko Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-388/04)

(2004/C 284/18)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich został wniesiony wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) wydanego dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie The Queen na wniosek South Western Fish Producers' Organisation Ltd i in. przeciwko Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs, który wpłynął do Sekretariatu Trybunału dnia 10 września 2004 r.

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy art. 12 i ust. 6 załącznika V do rozporządzenia Rady (WE) nr 2287/2003 (¹), w zakresie w jakim odnosi się do statków posiadających narzędzia połowowe określone w pkt 4 lit. b tego załącznika, są niezgodne z prawem, jeżeli chodzi o ich zastosowanie do włoków ramowych o „matach łańcuchowych” eksploatowanych w Kanale La Manche, ponieważ są:

- a) niezgodne z art. 33 i 34 WE;
- b) nieproporcjonalne,

- c) niezgodne z zasadą równego traktowania,
- d) niezgodne z prawem skarżącego do zarabiania na życie w sposób wolny od niepotrzebnych ograniczeń?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2287/2003 z dnia 19 grudnia 2003 r. ustalające wielkości dopuszczalne połowów na 2004 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 344 z 31.12.2003, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 8 lipca 2004r. w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. i Sumitomo Metal Industries Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Sumitomo Metal Industries Ltd. dnia 22 września 2004 r.

(Sprawa C-403/04 P)

(2004/C 284/19)

W dniu 22 września 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego dnia 8 lipca 2004 r. w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. i Sumitomo Metal Industries Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione przez Sumitomo Metal Industries Ltd, z siedzibą w Osace (Japonia), reprezentowaną przez C. Vajdę QC i G. Sproula, solicitor.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- i) dopuszczenie, w całości albo w części, odwołania od wyroku w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00 i uchylenie tegoż wyroku w całości albo w części;
- ii) stwierdzenie nieważności, w całości albo w części, art. 1 i art. 3 do 6 decyzji w zakresie, w którym są one skierowane do SMI;
- iii) zasądzenie, jeżeli uznane to zostanie za stosowne, od Komisji na rzecz SMI kwoty nie mniejszej niż 1 012 332 euro, na którą składają się kwoty 217 183 euro (dodatkowe koszty gwarancji bankowej), 620 249 euro (dodatkowe koszty związane z utratą odsetek) i 175 000 euro, tytułem odszkodowania za naruszenie art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka,
- iv) obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez SMI w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji i przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony z następujących względów:

- a) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów w sprawie, w której wnosząca odwołanie wykazała, że twierdzenie Komisji pozostaje w sprzeczności z gospodarczym interesem wnoszącej odwołanie i jest ono z tego względu nieracjonalne;
- b) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w sprawie, w której dowody z dokumentów są niejednoznaczne, a wnosząca odwołanie wskazała inne, wiarygodne wyjaśnienie przedmiotowego zachowania.
- c) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, co do kwestii, jak dalece powinny zostać potwierdzone zakwestionowane oświadczenia, które Komisja przedstawia jako główne dowody, a które są niewiarygodne, wysoce niejednoznaczne i pozostają w sprzeczności z innymi dowodami.
- d) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo uzasadniając w sposób sprzeczny i niewłaściwy swe przekonanie, że oświadczenie Pana Bechera (współpracownika Mannesmanna) z dnia 21 kwietnia 1997 r. potwierdziło oświadczenia Pana Verluci, prezesa zarządu Vallourec Oil Gas dotyczące przypuszczalnych naruszeń w zakresie sprawy rur przewodowych związanych z projektem.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. i Sumitomo Metal Industries Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Nippon Steel Corp. dnia 22 września 2004 r.

(Sprawa C-405/04 P)

(2004/C 284/20)

W dniu 22 września 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego dnia 8 lipca 2004 r. w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. i Sumitomo Metal Industries Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione przez Nippon Steel Corp., z siedzibą w Tokio (Japonia), reprezentowaną przez adwokatów J-F Bellisa i K. Van Hove.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. i Sumitomo Metal Industries Ltd przeciwko Komisji, w zakresie dotyczącym Nippon Steel Corporation;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 8 grudnia 1999 r. dotyczącej procedury stosowania art. 81 traktatu WE (sprawa IV/E-1/35.860-B rury i przewody stalowe bez szwu) w zakresie dotyczącym Nippon Steel Corporation;
- ewentualnie, w przypadku, gdyby odwołanie było skuteczne jedynie w zakresie dotyczącym rur przewodowych związanych z projektem, obniżenie grzywny nałożonej na Nippon Steel Corp. o dwie trzecie;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji i przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie się podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony z następujących względów:

- a) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów w sprawie, w której wnosząca odwołanie wykazała, że twierdzenie Komisji pozostaje w sprzeczności z gospodarczym interesem wnoszącej odwołanie i jest ono z tego względu nieracjonalne;
- b) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w sprawie, w której dowody z dokumentów są niejednoznaczne, a wnosząca odwołanie wskazała inne, wiarygodne wyjaśnienie przedmiotowego zachowania.
- c) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, co do kwestii, jak dalece powinny zostać potwierdzone zakwestionowane oświadczenia, które Komisja przedstawia jako główne dowody, a które są niewiarygodne, wysoce niejednoznaczne i pozostają w sprzeczności z innymi dowodami.
- d) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo uzasadniając w sposób sprzeczny i niewłaściwy swe przekonanie, że oświadczenie Pana Bechera (współpracownika Mannesmanna) z dnia 21 kwietnia 1997 r. potwierdziło oświadczenia Pana Verluci, prezesa zarządu Vallourec Oil Gas dotyczące przypuszczalnych naruszeń w zakresie sprawy rur przewodowych związanych z projektem.